

zana je snaga, sposobnost i vrijednost svake države prema najpouzdanijim podacima iz god. 1930. Djelo omogućuje brz i solidan uvid u pregledno stanje bilo kojeg dijela naše zemlje u svim njezinim napućenim dijelovima. Tko ga nabavi, ne će nikada požaliti.

Grgec Petar: Selo i Grad, almanah 1933. God. V. knjižica općeg zna-
nja. Naklada kuće dobre štampe, Jeronimska knjiga 390. Tisak Narodne
prosvjete, Zagreb.

Almanah donosi lijepih priloga u stilu i prozi, a i u poučnom štivu. Subotić, Kozarčanin, Arnold, Devčić, Dellale ističu se između drugih. Ima doduše i priloga od seljaka, no opet je to sve u glavnom »gradski« posao. I ako je često daleko od shvaćanja sela i seoskih duša, ipak je čitavo nastojanje hvalevrijedno, pa ga radi idealnog cilja valja i dalje provoditi.

1. — **Dr. France Ušeničnik: Pastoralno bogoslovje.** Druga, popravljena izdaja. Ljubljana 1932, založila Jugoslovanska knjigarna. VIII/591 str.

2. — **Dr. France Ušeničnik: Katoliška liturgika.** Ljubljana 1933. Založila Jugoslovanska knjigarna. VIII/373 str.

Ovo se drugo izdanje Ušeničnikove pastoralke poglavito u tom razlikuje od prvoga izdanja, što je iz pastirskog bogoslovja sasvim pravilno izlučena i homiletika i katehetika. Pisac je iz priručnika za pastirsko bogoslovje izlučio i liturgiku, te ju je izdao u posebnom svesku. Učinio je to radi uspješnijeg razvitka liturgike, koja uslijed koncentracijske obuke s pastoralnom doista često stupa u pozadinu. Međutim on priznaje, da se osobito »u poučavanju o sv. misi i sakramentima isprepliću moralna, pastoralna i liturgijska pitanja, tako, da ih nije uvijek lako razlučiti«. Stoga smatra Ušeničnik, da »profesor pastirskog bogoslovja može te stvari hotice zajedno združiti i raspravljati zajedno s liturgijskim i pastoralnim pitanjima, Bila bi to neke vrste koncentracija u poučavanju i didaktično je ovaj metod često preporuke vrijedan«. No on se ipak opredjeljuje za odjelito raspravljanje pastoralnih i liturgijskih pitanja, jer mu se čini koncentracija pastirskog bogoslovja s općom liturgikom prisiljenom i jer drži, da bi u toj koncentraciji ili jedna ili druga disciplina stradala.

Pisac je i u ovom novom izdanju zadržao cijelo moralno raspravljanje o sv. misi i o sakramentima, i to stoga, jer se na ljubljanskom fakultetu sve to prema naučnom nacrtu predaje u pastoralci.

Inače je to uglavnom popunjeno prvo izdanje, uz neke preinake. Valja spomenuti osobito djelomično novu obradbu svećenikova prosvjetnog, socijalnog i političkog rada, te sasvim novo poglavlje o Katoličkoj Akciji. Osim praktičnog socijalnog rada u užem smislu te riječi potreban je, kako to ističe u U., socijalni studij. Bilo bi možda dobro i potrebno ovaj studij, posebice studij direktiva Sv. Stolice, staviti u prvi red, jer se, konačno, čitav praktični rad valja da osniva upravo na tim direktivama. Gledom na političko djelovanje dušobrižnikovo bio je dr. U. u svom prvom izdanju (II 394.) mišljenja, da »politički rad nije prvotan u svećenikovu djelovanju, ali je u vezi s njegovim zvanjem. Jer političko je pitanje također i vjersko i ćudoredno pitanje. Duhovnik . . . mora puk politički organizovati . . . u političkim društvima, koja hoće i u politici prihvatiti i braniti